

71. İbadetin Fazileti

İbadet hiçbir fayda veya çıkar için yapılmaz. İbadet ancak Allah'ın emri olduğu ve O'nun rızasını kazanmak amacıyla yapılır. İbadette temel amaç ne cennet arzusu ne de cehennem korkusudur. Ancak Allah rızası için samimi bir niyetle ibadet eden kimseler, ibadetlerinin faydalarını hem dünyada hem de ahirette göreceklerdir. Kula düşen, ibadetlerin hikmet ve faydalarını gözetmeksizin, kayıtsız şartsız Allah'ın emirlerine boyun eğmektir. Allah'a karşı hakiki kulluğun gereği de budur. Çünkü kulluk, kulun Allah'ın iradesini ve isteklerini kendi istek ve seçimlerinden önde tutması ve her işinde Allah'ın rızasını gözetmesidir.

hâlde, eğer Allah Teâlâ'nın bir imtihan olarak kullarına yönelttiği emir ve yasakları varsa, kullara düşen, bu emirlere harfiyen uymak ve ihlâsla Allah'ın emirlerini yerine getirerek kendi çıkarına yönelik farklı düşüncelerden vazgeçmektir.

Bununla birlikte, elbette ibadetlerin pek çok hikmeti vardır. Mesela oruç tutmanın fakirlerin hâlini anlamaya vesile olduğu, nefsi sabra alıştırdığı, nimetlerin kıymetini kavramayı ve şükretmeyi sağladığı, ayrıca sağlık açısından bedene faydalı olduğu gibi birçok hikmet sayılabilir. Aynı şekilde zekâtın, zengin ile fakir arasında bir köprü olduğu, malları temizlediği, insandaki cimrilik hastalığını ortadan kaldırarak onu cömertliğe alıştırdığı ve merhamet duygularını geliştirdiği de söylenebilir. Bu örnekler gibi, her ibadetin üzerinde düşünüldüğünde pek çok hikmet görülebilir. Kaldı ki, bu saydıklarımız sadece bizim akıl edebildiklerimizdir.

İnsan, Allah'ın kendisine verdiği nimetlere şükür için ibadet etmelidir. Allah, Kur'an'da insana bütün varlıklar içinde ayrı bir değer verdiğini, kısa dünya hayatında onu bir misafir gibi ağırladığını ve tekrar ebedi yurdu olan cennete davet ettiğini bildirmektedir. Bunun için dünyayı bir beşik, yeryüzünü bir döşek, gökyüzünü ise kandillerle süslü bir tavan gibi, daha insan dünyaya gelmeden önce hazırlamıştır. İnsanı yoktan var etmiş, onu binlerce duygu ve organla donatmış, ihtiyacı olan her şeyi onun

için yaratmıştır. Allah, bu nimetler hakkında, “Eğer Allah'ın nimetlerini saymaya kalksanız, sayamazsınız.” (Nahl) buyurmuştur. Allah'ın nimetlerini tek tek saymak şöyle dursun, topluca saymaya kalksak bile sayılamaz.

Şükür; Allah'ın bize bahşettiği nimetler karşısında memnuniyet göstermenin, müteşekkirlenmenin, minnet duymanın ve gönülden bir sevgi hissetmenin adıdır. Rabbimiz, insana verdiği sayısız nimetlerin karşılığında ondan şükür, iman ve itaat yani kısaca kulluk istemektedir: “Ey iman edenler! Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yiyecek ve eğer yalnız Allah'a kulluk ediyorsanız O'na şükredin.” (Bakara)

Fani Dünya

Çok yakın bir arkadaşım, 3 – 4 yaşlarındaki oğlunu kucağına almış, telaşla muayenehaneye gelmişti. Küçüğün ateşlendiğini ve kusmaya başladığını söylüyor, oğluna duyduğu sevgi onda büyük bir üzüntü ve endişe meydana getiriyordu. Kısa bir muayeneden sonra, yediği bir şeyin dokunmuş olabileceğini düşünerek sorduğumda:

— “Buzdolabındaki bir kiloya yakın dondurmanın hemen hemen hepsini yemiş. Biz sonradan fark ettik.” dedi.

Mesele anlaşılmıştı. Ancak çocuğuna karşı büyük bir muhabbet duyan babayı teskin etmek, çocuğu tedavi etmekten daha zor olmuştu. Bu nedenle, çocuğun da babasını ne kadar sevdiğini göstermek ve hastalanmasına sebep olan şeyin dondurma olduğunu hissettirmek için:

— “Oğlum, babanı mı yoksa dondurmayı mı daha çok seviyorsun?” dedim.

Çocuğun cevabı:

— “Dondurmayı...” oldu.

Evet, çocuk henüz 3 – 4 yaşındaydı. Sevdiği şeye aşırı düşkünlüğün kendisine zarar vereceğini, ayrıca onu temin edenin babası olması sebebiyle öncelikle babasını sevmesi gerektiğini, onun hiçbir şeyi esirgemeyen ve dondurma gibi bir

şeyle kıyas edilemeyecek kadar değerli olduğunu bilecek olgunluk ve idrak seviyesine sahip değildi. Sadece çocukluk duygusunu dile getirmişti. İşte biz büyükler de çoğu zaman, idraksiz ve şuursuz bir çocuğun durumuna düşerek, bize sonsuz nimetler bahşeden Yüce Rabbimize şükretmemiz, en çok O'nu severek O'na yönelmemiz gerekirken; yine O'nun lütfu olan dünya nimetlerini daha çok sevmiyor muyuz? Dünya hayatına dalarak kulluk vazifemizi unutmuyor muyuz? Bu fani dünya hayatına aşırı düşkünlüğün bize zarar vereceğini bile bile...